

Zaak C-490/09

Europese Commissie tegen Groothertogdom Luxemburg

„Niet-nakoming — Artikel 49 EG — Vrij verrichten van diensten — Kosten van in andere lidstaten dan Groothertogdom Luxemburg uitgevoerde laboratoriumanalyses en onderzoeken niet vergoed — Nationale regeling waarin niet is bepaald dat voorgeschoten kosten van dergelijke analyses en onderzoeken op restitutiebasis worden vergoed — Nationale regeling volgens welke die gezondheidszorgverstrekingen slechts worden vergoed indien in deze regeling neergelegde voorwaarden zijn vervuld”

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 27 januari 2011 I - 249

Samenvatting van het arrest

1. *Vrij verrichten van diensten — Beperkingen — Nationale regeling betreffende vergoeding van in andere lidstaat gemaakte ziektekosten*
(Art. 49 EG)
2. *Beroep wegens niet-nakoming — Bewijs van niet-nakoming — Bewijslast rustend op Commissie — Elementen die niet-nakoming aantonen*
(Art. 10 EG en 226 EG)

1. Een lidstaat komt de krachtens artikel 49 EG op hem rustende verplichtingen niet na wanneer hij in het kader van zijn socialezekerheidsregeling niet voorziet in de mogelijkheid dat de kosten van in een andere lidstaat uitgevoerde laboratoriumanalyses en -onderzoeken ten laste worden genomen in de vorm van een vergoeding van de kosten die de sociaal verzekerde heeft voorgeschoten voor deze analyses en onderzoeken, maar enkel voorziet in rechtstreekse betaling door de ziekenfondsen.

een beperking van het vrij verrichten van diensten vormt.

(cf. punten 41, 48, dictum 1)
2. In een niet-nakomingsprocedure krachtens artikel 226 EG staat het aan de Commissie om het bewijs van de gestelde niet-nakoming te leveren door het Hof van Justitie de informatie te verschaffen die het nodig heeft om te kunnen vaststellen of er inderdaad sprake is van deze niet-nakoming.

Voor zover de toepassing van een dergelijke regeling in de praktijk de mogelijkheid van vergoeding uitsluit voor laboratoriumanalyses en -onderzoeken die worden uitgevoerd door bijna alle, of zelfs alle, in andere lidstaten gevestigde medische zorgverstrekkers, schrikt zij de bij de sociale zekerheid van deze lidstaat aangesloten personen af, of belet zij hen zelfs, om zich tot dergelijke zorgverstrekkers te wenden, zodat zij zowel voor deze verzekerden als voor de zorgverstrekkers

De loutere omstandigheid dat de Commissie inzake niet-nakoming niet over onderzoeksbevoegdheden beschikt en dat zij voor het onderzoek van deze dossiers afhankelijk is van de antwoorden en de medewerking van de lidstaten, is voor haar echter geen rechtvaardigingsgrond om zich te onttrekken aan de bovengenoemde vermelde verplichting, indien zij deze lidstaat geen schending van de uit artikel 10 EG voortvloeiende verplichtingen heeft verweten.

(cf. punten 49, 57-58, 60)